

ONZE BAND MET IEDEREEN VERSTERKEN

1

WvL

WOORD VAN LEVEN

"De groep mensen die het geloof had aanvaard, leefde eendrachtig samen. Geen van hen beschouwde zijn bezittingen als persoonlijk eigendom, want ze hadden alles gemeenschappelijk" (Hnd 4,32).

In de diepte...

De grootste hindernis voor de eenheid is ons individualisme, de gehechtheid aan onze ideeën en zienswijzen, aan onze persoonlijke voorkeuren. Juist door ons egoïsme worden barrières opgeworpen waarmee we onszelf isoleren en anderen uitsluiten die anders zijn dan wij.

Ben jij hiermee eens?...

Hoe beleven we dit Woord van Leven?

De saamhorigheid en de eenheid lag Jezus zozeer aan het hart dat Hij er ons zijn Geest voor heeft gegeven.

Lees de Handelingen van de Apostelen hoofdstuk 2 over hoe de eerste christenen leefden.

We zullen dus proberen naar de stem van de Heilige Geest te luisteren en op allerlei manieren onze gemeenschapsband te versterken. Eerst en vooral door de onenigheden die onder ons kunnen ontstaan uit de weg te ruimen.

We kunnen dus onmogelijk verenigd zijn met Jezus en tegelijk in onvrede zijn met elkaar, ieder onze eigen gang gaan, de ander bekritisieren en misschien zelfs uitsluiten. Er is dus een bekering naar God nodig: Hij wil ons één zien!

Dit Woord van Leven zal ons ook steeds helderder laten inzien hoezeer het egoïstisch gebruik van de materiele goederen in tegenstelling is met ons christelijk geloof. Het kan ons helpen om, binnen de grenzen van het mogelijke, echt solidair te worden met alle mensen die in nood zijn.

ONZE ERVARINGEN UIT DE VIER WINDSTREKEN

Dit heeft Elisabeth uit
Kameroen meegemaakt

Mijn vier zussen en ik waren alleen thuis omdat mijn moeder naar een andere stad moest.

Vóór haar vertrek had ze eten klaargemaakt en ons op het hart gedrukt dat we het niet moesten verspillen: anders was er niet genoeg voordat ze terug was.

De eerste dag klopte er een mevrouw aan de deur. Mijn zussen wilden haar wegsturen maar ik nodigde haar uit voor het middageten.

De dag vóór dat mijn moeder thuis zou komen ontdekte ik dat de keukenkast leeg was en dat we zonder eten zouden blijven.

Die zelfde dag werd er aan de deur geklopt. Het was die mevrouw: wat kon ik haar aanbieden? Ze zei dat ze geen tijd had om binnen te komen, maar dat ze even langs kwam om ons wat eten te brengen. Je kunt je wel voorstellen hoe verrast en blij ik me voelde.

Toen mijn moeder dit hoorde zei ze tot mijn zussen: **"Als je niet met anderen deelt, dan kunnen jullie mijn kinderen niet zijn!"**

Spelen en leren

Wat hadden de leerlingen van Jezus in gemeenschap?

Schiet je iets te binnen nadat je dit hebt gelezen?

Is er een daad van solidariteit die we deze maand kunnen doen?

www.teens4unity.net